

บทที่ 4

จังหวะฉิ่งแบบพิเศษ

สำหรับบทนี้จะกล่าวถึงเนื้อหาสาระของเรื่องจังหวะฉิ่งแบบพิเศษซึ่งพบว่ามีรูปแบบการตีที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากการกำกับจังหวะฉิ่งที่เป็นลักษณะเฉพาะเพลง และยังสะท้อนบทบาทของผู้บรรเลงฉิ่งได้เป็นอย่างดี กล่าวคือ ผู้บรรเลงฉิ่งนั้นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของเพลงเป็นสำคัญ เนื่องจากกระสวนของจังหวะนั้นมิได้ดำเนินไปอย่างสม่ำเสมอโดยตลอด แต่จะต้องดำเนินไปให้สัมพันธ์กับเพลงและลักษณะเฉพาะของเพลงนั้นๆ

จากการศึกษาวิจัยพบว่า จังหวะฉิ่งแบบพิเศษ เป็นรูปแบบของจังหวะฉิ่งที่ใช้ในเพลงประกอบการแสดงโขน ละคร ดังนั้นเมื่อนำมาใช้ในการแสดง ก็ย่อมมีใช้ประโยชน์เพื่อการฟังเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องมีเรื่องของบทละครเข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อการดำเนินเรื่องราวด้วย เพลงที่ใช้ก็สัมพันธ์กับบทละคร ซึ่งจะดำเนินเป็นช่วงๆ และสัมพันธ์กับอารมณ์ของตัวละครในบทต่างๆ จังหวะฉิ่งก็จะต้องกำกับจังหวะให้เหมาะสมกับทำนองเพลงและบทร้องเพื่อให้เกิดความกลมกลืน

พบว่ารูปแบบของจังหวะฉิ่งแบบพิเศษมี 6 แบบ ได้แก่

1. จังหวะฉิ่งลอย
2. จังหวะฉิ่งแบบชาตรี
3. จังหวะฉิ่งแบบเพลงไอ้
4. จังหวะฉิ่งแบบเพลงเขี้ยว
5. จังหวะฉิ่งแบบเพลงเอกบท
6. จังหวะฉิ่งแบบเพลงซำปี

1. **จังหวะฉิ่งลอย** คือรูปแบบของจังหวะฉิ่งที่ใช้เฉพาะเสียง “ฉิ่ง” เป็นการตีโดยมิได้บังคับตายตัวว่าจะต้องตีซ้ำเร็วเท่าไร ไม่กำหนดว่าจะต้องซ้ำ เร็วหรือตรงกับจังหวะ ลักษณะรูปแบบฉิ่งเช่นนี้ พบในเพลงที่มีท่วงทำนองล่องลอยเช่น เพลงรวัดึกคำบรรพ์ เพลงรวัดสามลา และการร้องที่เป็นจังหวะอิสระในตอนขึ้นต้นของเพลงซำปีใน ซำปีนอก เอกบท เป็นต้น

ผู้วิจัยใช้การบันทึกโน้ตโดยไม่มีการแบ่งห้องเพลง เนื่องจากการใช้รูปแบบของจังหวะฉิ่งในลักษณะนี้จะใช้กับท่วงทำนองที่มีความล่องลอย โดยไม่มีการกำหนดตายตัว

* รองศาสตราจารย์พิชิต ชัยเสรี เป็นผู้ให้คำนิยาม

ตัวอย่างจังหวะฉิ่งในเพลงรัวตีกลองรำพร่ำ

เพลงรัวตีกลองรำพร่ำ

ค ^ว ม	ช	ล	ท	ค ^ว	ม ^ว	ม ^ว	ม ^ว	ม ^ว	ม ^ว	ม ^ว	ม ^ว	ม ^ว	ม ^ว	ม ^ว
บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ

ร ^ว	ม ^ว	ค ^ว	ร ^ว	ล	ค ^ว	ช	ล	ค ^ว	ช	ล	ค ^ว
บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ

ช	ล	ค ^ว	ช	ล	ค ^ว	ค ^ว	ค ^ว	ค ^ว	ค ^ว	ค ^ว	ค ^ว	ค ^ว	ค ^ว	ค ^ว	ร ^ว	ท	ล	ช
บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ

การกำกับจังหวะฉิ่งประเภทนี้เป็นจังหวะลอยก็จริงอยู่ ความซ้ำเร็วของการกำกับจังหวะฉิ่งในเพลงประเภทเพลงรัวนั้นมิได้กำหนดตายตัวว่าต้องมีความเร็วเท่าไร แต่ผู้บรรเลงจะต้องพิจารณาถึงความกลมกลืนกับท่วงทำนองเพลงด้วย หากเป็นช่วงที่มีทำนองเพลงห่างกันและสามารถทำให้เกิดความพร้อมเพรียงก็ควรทำ แต่เมื่อถึงท่วงทำนองที่ต้องการความต่อเนื่องก็ควรบรรเลงให้ถูกต้อง

ตัวอย่างจังหวะฉิ่งในเพลงซำปี (ครูมัจฉานา อยู่ยังยืน ผู้บอกทางร้อง)

เพลงซำปี

เมื่อ	เอย																		
ซ ^ว ม	ม	ซ ^ว ม	ท ^ว ม	ช	"ล	ล	"ล	ร ^ว ล	ท ^ว ช	"ล	ล	ท ^ว ช	"ล	ร ^ว					
บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ	บ

สำหรับการร้องที่มีท่วงทำนองเช่นนี้ การกำกับจังหวะฉิ่งถือว่ามีความอิสระมากที่สุด เนื่องจากเป็นการกำกับจังหวะที่ไม่ได้กำหนดตายตัวอย่างแท้จริง เพียงแต่ตีลอยไปจนกระทั่งหมดคำหรือถึงช่วงที่เข้าจังหวะปกตินั่นเอง

จะเห็นได้ว่ารูปแบบจังหวะจึงตามตัวอย่างปรากฏเฉพาะเสียง “ฉิ่ง” เพื่อให้เกิดความล่องลอย เป็นอิสระ โดยไม่มีเสียง “ฉับ” มาปิดกั้น ซึ่งมีความเหมาะสมกลมกลืนกับท่วงทำนองเพลงที่ใช้

2. จังหวะฉิ่งแบบชาตรี คือรูปแบบของจังหวะฉิ่งที่มีลักษณะเฉพาะกับเพลงที่ใช้ในละครชาตรี จะปรากฏในบทร้องในละคร เช่นเรื่องมโนราห์ เรื่องรถเสน เป็นต้น

ตัวอย่างจังหวะฉิ่งในเพลงชาตรีกรับ (ครูมณฑนา อยู่ยั้งยืน ผู้บอกทางร้อง)

เพลงชาตรีกรับ

			- บัด - เอย			- - - บัด	- นั้น - -
- - - -	- ซ - ล	- ท - ล	- ฟ - ซ	- - - -	- ซ - ล	- ท - ล	- ซ - -
- - - -	- บ - ณ	- - - -	- บ - ณ	- - - -	- บ - ณ	- - - -	- บ - ณ

- - - พราน	- - - บุญ	- - - หลับ	- - - ไหล		- ใน - ไพร	- - - สามัค	
- - - ซ	- - - ซ	- - - ซ	- - - ีท	- - - ีล	- ท - ล	- ซ - ีท	- ซ - -
- - - -	- บ - ณ	- - - -	- บ - ณ	- - - -	- บ - ณ	- - - -	- บ - ณ

- - - พราน	- - - บุญ		- หลับ - ไหล		- ใน - ไพร	- - - สามัค	
- - - ี	- - - ี	- - - ี	- ท - ล	- - - ีล	- ท - ล	- ซ - ีท	- ซ - -
- - - -	- บ - ณ	- - - -	- บ - ณ	- - - -	- บ - ณ	- - - -	- บ - ณ

- - - แว่ว	- - - เสียง	- - - สาว	- คัง - เอย		- สาว - คัง	- - - กัง	- วาน - -
- - - ซ	- - - ีท	- - - ีท	- ซ - ซ	- - - -	- ซ - ล	- ท - ล	- ซ - -
- - - -	- บ - ณ	- - - -	- บ - ณ	- - - -	- บ - ณ	- - - -	- บ - ณ

--- พระ	--- จะ	--- ทรง	-- ถนอม		--- เยา	--- ว	- มาลัย --
- - - ท	- - - ซ	- - - ล	- - ลท	- - - -	- - - ล	- - - ล	- ล - -
- - - -	- บ - ณ	- - - -	- บ - ณ	- - - -	- บ - ณ	- - - -	- บ - ณ

- จง - ผาก	--- ตัว	--- กับ	--- ท่าน		- เกิด - นื่อง	--- รัก	
- ล - ซ	- - - ล	- - - ซ	- - - ล	- - - -	- ซ - ล	- - - ล	- - - -
- - - -	- บ - ณ	- - - -	- บ - ณ	- - - -	- บ - ณ	- - - -	- บ - ณ

- จง ผาก ตัว	- กับ - ท่าน	- เกิด - -	- นื่อง - รัก	- - จง ผาก	--- ตัว	--- กับ	- - - ท่าน
- ซ ล ซ	- ซ - ล	- ซ - -	- ล - ล	- - ล ซ	- - - ล	- - - ซ	- - - ล
- บ - ณ	- บ - ณ	- บ - ณ	- บ - ณ	- บ - ณ	- บ - ณ	- บ - ณ	- บ - ณ

	- เกิด - นื่อง	--- รัก					
- - - -	- ซ - ล	- - - ล	- - - -				
- บ - ณ	- บ - ณ	- บ - ณ	- บ - ณ				

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่ารูปแบบของจังหวะจึงปรากฏสัมพันธ์กับพยางค์ของคำร้อง ดังนี้

เมื่อ นั้น	พระศุชนพิ่งนื่องเอย		- ให้ - หมอง	- - - ศรี	
ซ ล	ล ล ล ล ท ล	- - - -	- ซ - ท	- - - ท	- - - -
				- - - -	- บ - ณ

คำร้องในตอนขึ้นค้อนบทไม่ปรากฏรูปแบบของจังหวะจึง เนื่องจากการร้องขึ้นค้อนบทมีจังหวะที่ไม่ตายตัว จนกระทั่งไปเข้าจังหวะจึงตอนหมดคำในวรรคแรก สำหรับร้องในตอนขึ้นบทนี้ อาจมีการขึ้นด้วยเนื้อเต็มที่ไม่ได้ขึ้นด้วย เมื่อนั้น การบรรจจุคำร้องจะต่างไป ผู้บรรเลงจึงจะต้องสังเกตว่าหมดคำในวรรคแรกของคำกลอนก็เข้าจังหวะในวรรคต่อไปได้ เช่น

นาคบาศ	จำเพาะเอย		--- เหมาะ	- - - มั่น	
ซ ล ซ	ล ท ล	- - - -	- - - ซ	- - - ล	- - - -
				- - - -	- บ - ณ

3. จังหวะฉิ่งแบบเพลงไอ้ เป็นรูปแบบของจังหวะฉิ่งที่ใช้เฉพาะเพลงที่มีลักษณะการตัดจังหวะจาก 8 ห้อง ให้เหลือ 7 ห้องเพลง ตามทำนองเพลง พบว่าใช้ในกล่อมเพลงประเภทเพลงลักษณะไอ้ต่างๆ เช่น ไอ้ชาตรี ไอ้ปี่ใน ไอ้บางช้าง เพลงชมตลาด และเพลงยานี่ เป็นต้น

ตัวอย่างจังหวะฉิ่งในเพลงไอ้ชาตรี (ครูสมาน น้อยนิตย์ ผู้บอกทำนอง)

เพลงไอ้ชาตรี

- - - ร	- - - ช	- - - ล	- - - ท	- - - ล	- ช - ม	- ม - ช
พ ม ร ทุ	ล ุ ท ร ม	ท ล ช ม	ร ม ช ล	- ม ี ร ี ท	- ล - ช	- ม - ล
- ท - ล	- - - ร ี	- ค ี่ - ล	- - - ช	- - - ฟ	- ร - ฟ	ช ล - ช
- - - -	- - - บ	- - - -	- - - ฃ	- - - -	- - - บ	- - - ฃ

ตัวอย่างจังหวะฉิ่งในเพลงชมตลาด (ครูสมาน น้อยนิตย์ ผู้บอกทำนอง)

เพลงชมตลาด

- - - -	- - - ร ี	- - - ล	- ท - ร ี	- - - ม ี	- ร ี - ท	ล ช - ล
- - - -	- ช - ล	- ท - ล	- ช - ม	- - - ร	- - - ม	- ช - ล
- - - ม	- ช ช ช	- - - ล	ท ล ช ม	- - - ร	- - - ม ี	ร ี ท - ล
- - - ท	ร ี ท ล ช	- - - ม	ร ม ช ล	- - - ท	ร ี ท ล ช	- ล - ท
- - - -	- ช - ล	- ท - ล	- ช ช ช	- - - ม	- ท ล ช	- ม - ช
- - - -	- - - บ	- - - -	- - - ฃ	- - - -	- - - บ	- - - ฃ

ตัวอย่างจังหวะฉิ่งในเพลงยานี่ (ครูมัทธนา อยู่ยั้งยืน ผู้บอกทำนอง)

เพลงยานี่

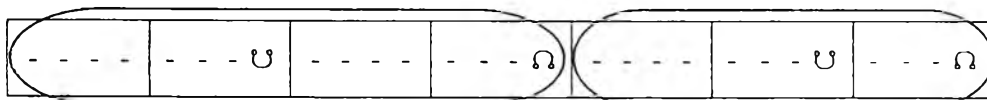
	- - - ไอ้		- เอ็น - ฃ	- - - ร	- - จนา	
- - - -	- - - ฃ ฟ	ร ี ล ี ฟ	- ช - ช	- - - ค ี่	- - ล ล	- ช ล ล
- - - -	- - - บ	- - - -	- - - ฃ	- - - -	- - - บ	- - - ฃ

					-มา-หม่น	---หมอง
-----	---- คี	-- ท คี	ร ี ล - ล	---- ี คี	- ซ - ฟ	---- ี ล
-----	---- บ	-----	---- ฌ	-----	---- บ	---- ฌ

	-ค้าย-สังข์		---ทอง		---ไม่	---ถอด
- คี - -	- ี ฟ - ี ล	--- ี ล	ช ล ซ - ซ	-----	---- ซ	---- ฟ
-----	---- บ	-----	---- ฌ	-----	---- บ	---- ฌ

			---รูป		---เงาะ	---ป่า
---- ี ล	- ซ คี ฟ	-----	---- ี ฟ	- ซ - ล ี ฟ	---- คี	- ล - ี ล
-----	---- บ	-----	---- ฌ	-----	---- บ	---- ฌ

เพลงในกลุ่มนี้จะมีการตัดจังหวะจาก 8 ห้อง ให้เหลือ 7 ห้องเพลง ทั้งทางเครื่องและทางร้อง แบ่งเป็นสองกระสวนจังหวะคือ

การตัดจังหวะในห้องสุดท้ายที่ปรากฏในกระสวนจังหวะแบบนี้ถือเป็นการขาด (Privation) ซึ่งแสดงความงามรุกเร้า (Sublime) ตามรูปแบบของวัตถุสุนทรีย์

4. จังหวะดึงแบบเพลงเขี้ยว เป็นรูปแบบของจังหวะดึงที่เป็นลักษณะพิเศษในเพลงเขี้ยว ตัวอย่างจังหวะดึงในเพลงยานี (ครุภัณฑ์นา อยู่ยั้งยืน ผู้บอกทางร้อง)

เพลงเขี้ยว

- บัด	- เอย			- เจ้า	- เอย			- บัด	- นั้น
- ซ	- ล	- ท	ล ล	- ม	- ล	- ท	ร ี ล	- ม	- ล
						--	- บ	--	- ฌ

	- กำ		- แทน			- ห	นุมนาน			- ห	นุมนาน
- -	- ช	- ม	ช ท	- ต	- ต	ท ต	ช ช	- ม	- ม	- ช ร	ม ม
- -	- บ	- -	- ณ	- บ	- ณ	- บ	- ณ	- บ	- ณ	- บ	- ณ

	- ชาญ	- ชัย	- ศรี		- ชื่น		- มือ	- ถือ	- กลอง	- เออ
- -	- ช	- ช	- ต	- -	- รั	- -	ช ต	- ท	- ช	- ต
- -	- บ	- -	- ณ	- -	- บ	- -	- ณ	- -	- บ	- ณ

	- เอช	- เจ้า	- เอช		- ดวง	- ชี	- วี		แล้วว่า		- นี้
- ท	ล ล	- ม	- ต	- ท	รื ต	- ช	- ช	- -	ล ช	- -	- ม
- -	- บ	- -	- ณ	- -	- บ	- -	- ณ	- -	- บ	- -	- ณ

		- อะ	- ไร			- อะ	- ไร		- เรา	- ได้	- มา
- ล	- ล	ท ต	- ช	- ม	- ม	- ช ร	- ม	- -	- ช	- ม	- ช
- บ	- ณ	- บ	- ณ	- บ	- ณ	- บ	- ณ	- -	- บ	- -	- ณ

	- ถือ		- กลอง	- ดวง	- ใจ	- เออ		- เอช	- เจ้า	- เอช
- -	- ท	- -	- ช	- ต	- ต	- ต	- ท	ล ล	- ม	- ต
- -	- บ	- -	- ณ	- -	- บ	- ณ	- -	- บ	- -	- ณ

	- ของ	- ใคร	- เล่า		- ออก		- ญี่			- คู	- เอา
- ท	รื ต	- ช	- ช	- -	- ม	- ม	ช ต	- ต	- ต	ท ต	- ช
- -	- บ	- -	- ณ	- -	- บ	- -	- ณ	- บ	- ณ	- บ	- ณ

		- คู	- เอา		- เล็ด	- เจ้า	- ข่า
- ม	- ม	- ช ม	- ม	- -	- ม	- ช	- ช
- บ	- ณ	- บ	- ณ	- -	- บ	- -	- ณ

เพลงเข้เป็นเพลงที่มีจังหวะพิเศษ ผู้วิจัยได้แบ่งห้องใหม่โดยให้แต่ละห้องมี 2 ตัวโน้ต เนื่องจากเพลงนี้มีการรวบจังหวะตามคำร้อง การบันทึกโน้ตแบบเดิมนั้น 1 ห้องบรรจุ 4 ตัวโน้ต แต่เมื่อเป็นการรวบจังหวะแล้วจังหวะที่เขียนแบบเดิมจะมีโน้ตเพียง 2 ตัวโน้ตใน 1 ห้องเพลง

คังนั้นอาจทำให้เกิดการวัดจังหวะที่ผิดพลาดได้ ผู้วิจัยจึงบันทึกด้วยวิธีนี้เพื่อความสะดวกในการวัดจังหวะ คังนี้

	- ถือ		- กล้อง	- ควง	- ใจ	- เออ
--	- ท	--	- ช	- ล	- ล	- ล
--	- บ	--	- ณ	--	- บ	- ณ

---	ถือ	---	กล้อง	- ควง - ใจ	- เออ
---	ท	---	ช	- ล - ล	- ล
---	บ	---	ณ	---	- ณ

เมื่อเปรียบเทียบกระสวนจังหวะที่ปรากฏในเพลงนี้จะเห็นว่ามิลักษณะคล้ายจังหวะโธ แต่เป็นการตัดจังหวะของสองชั้นเหลือชั้นเดียว แต่จังหวะที่ตัดนั้นใช้เฉพาะจังหวะหนัก คือ เสียง “ฉับ” นั่นเอง

	- ขึ้น		- มือ	- ถือ	- กล้อง	- เออ
--	- รี่	--	ช ล	- ท	- ช	- ล
--	- บ	--	- ณ	--	- บ	- ณ

เมื่อมีการแบ่งคำร้องที่กระชั้นถี่ขึ้น รูปแบบของจังหวะจึงก็ปรากฏเป็นแบบชั้นเดียว เพื่อความกลมกลืนกับทำนองเพลง

ชชาก		- ๕			- ๕	- ๑๐			- ๕	- ๑๐
- ม	- ม	ช ล	- ล	- ล	ท ล	- ช	- ม	- ม	- ช	- ม
บ	--	- ณ	- บ	- ณ	- บ	- ณ	- บ	- ณ	- บ	- ณ

จากตัวอย่างมีรูปแบบของจังหวะฉิ่งลอยที่ปรากฏมีดังนี้

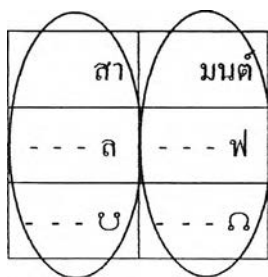
ราชสาส์น	พระเจ้า
ซัพ ซซ	รี ท ไลซ
ล'ลท'ซ'ล	ล ลค้ ทค้รีค้
ข ข	

ถึง	พระยา
ล'ฟ'ซ	ซ ท รี
ลล	
ข ข	

ซ ท'ท ล'ล ล ร ล ม ฟ'ร'ฟ ล ท'รี ท ล ฟ ล
ข ข

ร ม 'ม ฟ ม ฟ'ร ร ร
ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข

ท่วงทำนองดังตัวอย่างนั้นเป็นทำนองที่ต้องการความล่องลอย รูปแบบของจังหวะฉิ่งจึงปรากฏรูปแบบของจังหวะฉิ่งลอยเพื่อให้สัมพันธ์กับเพลง

ในบทร้องนี้ พบรูปแบบของจังหวะฉิ่งแบบสองชั้น สัมพันธ์กับการบรรจुकำร้อง

	จุม		พล
-----	----ล	----คี่ล	- ^๙ ฟ - ซ
-----	----บ	-----	-----ณ

	กรุง		ใหญ่
- ซ - ^๙ ซ	----ร	----ม	ค - ^๙ ค
-----	----บ	-----	-----ณ

จะเห็นได้ว่ากระสวนจังหวะฉิ่งกับกระสวนคำร้องนั้นสัมพันธ์กัน

6. จังหวะฉิ่งในเพลงซำป๋อ

ตัวอย่างจังหวะฉิ่งในเพลงซำป๋อ (ครูสมาน น้อยนิตย์ และครูมัณฑนา อยู่ยังยืน ผู้บอกทำนอง)

เพลงซำป๋อ

เมื่อ	เอย
ซิม ชม ^๙ ท ^๙ ม ซ ล "ล ^๙ ล ^๙ ซ ^๙ "ล	ล ท ^๙ ซ ^๙ ล
รี	
บ บ	

-----	----เมื่อ	-----	----นั่น	พระจักร
-----	----รี	- ซ - ล	ทล ^๙ ท ท	ล ท ^๙ ซ ^๙ ล ลท ^๙ ท ท รี ท ซ ^๙ ท ^๙ ซ ^๙ ล
-----	----บ	-----	----ณ	บ บ บ บ บ บ บ บ บ บ บ บ บ บ บ บ บ

			กฤษ
-----	----ล	"ล - ีล	ท [ี] ช - ัฒ
-----	----บ	-----	----ณ

คนตรีรับ

			--- ช	--- ม	--- ล	- ม [ี] ร [ี] ท	- ล - ช
			--- ณ	-----	--- บ	-----	--- ณ

- ร ร ร	ล [ุ] ท [ุ] ร ^ม	- ชชช	ร ^ม ช ^ล	- ชชช	- ฟ - ช	- ลลล	- ท - ล
-----	----บ	-----	--- ณ	-----	--- บ	-----	--- ณ

- ร - ช	- ล - ท	- ม [ี] - ร [ี]	- ท - ล	ท ^ล ช ^ม	- ช - ล	--- ช	- ลลล
-----	----บ	-----	--- ณ	--- บ	--- ณ	--- บ	--- ณ

--- ท	- ลลล	- ม [ี] ร [ี] ท	- ล - ช	-- ทล	ช ^ล - ท	-- ชช	-- ลล
--- บ	--- ณ	--- บ	--- ณ	--- บ	--- ณ	--- บ	--- ณ

-- ทท	-- ร [ี] ร [ี]	-- ม [ี] ม [ี]	-- ร [ี] ร [ี]	-- ทท	-- ลล	--- ล	-- ทล
--- บ	--- ณ	--- บ	--- ณ	--- บ	--- ณ	- บ - ณ	- บ - ณ

-- ชล	-- ทล	- ลทล	ช ^ฟ ม ^ร	ฟ ^ม ร ^ม	ฟ ^ช ล ^ช	- ร - ช	- ล - ท
- บ - ณ	- บ - ณ	- บ - ณ	- บ - ณ	- บ - ณ	- บ - ณ	- บ - ณ	- บ - ณ

- ม [ี] - ร [ี]	- ท - ล	ท ^ล ช ^ม	- ช - ล				
- บ - ณ	- บ - ณ	--- บ	--- ณ				

ลูกคู่

พระจักร	กฤษ
ทช	ลท ^๓ ซ ฌม ซ ล ม (ฟ) ซ ซล ซ ^๓ ซ ซ

ฤท	ริงค์	นั้	แหละ	เอย	เรื่อง	ศรี
ท ^๓ ล	ลล	ซฟ	ซ	ฟ	- - - ล	- - - ลี
					- - - บ	- - - ณ

เสด็จ	ออก	พลับพลา	เอย
ลช ล ^๓ ท ล ^๓ ฟ ^๓ ซ	ซฟ	ทล ี ^๓ ท ^๓ ซ ^๓ ล	ล ท ^๓ ซ ^๓ ล ี
cc			

- - - -	- - - หน้า	- - - -	- - - ลี	ฎ
- - - -	- - - ี	- ซ - ล	ทล ^๓ ททท	ล ท ^๓ ซ ^๓ ล ทล ^๓ ท ท ี ท ท ^๓ ซ ล
- - - -	- - - บ	- - - -	- - - ณ	cc

	เอย		มี
- - - -	- - - ล	"ล - ี	ท ^๓ ซ - ซ
- - - -	- - - บ	- - - -	- - - ณ

ดนตรีรับเหมือนเดิม

ลูกคู่

ฎ	มี							
ล ^ก	ล	ซ	ล	ม (ฟ)	ซ	ซล	ซ [ิ] ซ	ซ

ตรีศ	ประพาส	นั้น	แหละ	เอย	ราช	ชการ
ซ	ลซ	ฌฟ	ซ	ฟ	---ม	---ซซ
					---บ	---น

เพลงซำป็เป็นเพลงที่มีรูปแบบของจังหวะถึงระคนกันหลากหลายรูปแบบ ซึ่งสัมพันธ์กับท่วงทำนอง จะเห็นได้ว่าในทำนองร้องกับทำนองเครื่องนั้นรูปแบบจะต่างกัน ในบทร้องของซำป็นั้นจะมีท่วงทำนองต่อเนื่องสลับกับท่วงทำนองที่ลงจังหวะปกติ รูปแบบของจังหวะถึงก็ดำเนินไปตามท่วงทำนองในแต่ละช่วงดังนี้

ท่วงทำนองต่อเนื่องปรากฏรูปแบบของจังหวะถึง

เมื่อ	เอย
ฌม ฌม'ทุม	ซ ล "ล'ลท'ซ"ล ล ท'ซ"ล ร
บบบบบบบบบบบบบบบบบบบบบบบบบบบบบบบบบบบบบบบ	

พระจักร
ล ท'ซ"ลลทล'ท ท ร ท ซ "ท'ท'ซ"ล
บบบบบบบบบบบบบบบบบบบ

เสด็จ	ออก	พลับพลา	เยย
ลช ล ^๓ ท ล ^๓ ฟ ^๓ ช	ซ ^๓ ฟ	ทล ี ^๓ ล ^๓ ช ^๓ ล	ล ท ^๓ ช ^๓ ล ี
บ บ			

ฎ
ล ท ^๓ ช ^๓ ล ทล ^๓ ท ท ี ท ท ^๓ ช ล
บ บ บ บ บ บ บ บ บ บ บ บ บ บ บ บ บ บ

ส่วนช่วงที่เป็นท่วงทำนองลอยตอนลูกคู่มารับนั้น ไม่ปรากฏรูปแบบจึงลอย จากการ สัมภาษณ์พบว่าจะดีหรือไม่ก็ได้

ตอนลูกคู่ก็มีทั้งที่ดีและไม่ดี บางคนก็ตีรัวคลอไปเรื่อยๆ บางคนก็ไม่ตี แต่ส่วนใหญ่เขาจะไม่ตี ก็ไม่ถือเป็นผิดถูกอะไร แต่ต้องเข้าจังหวะให้ถูกตอนทำ อย่างตรงไหนเป็นทำนองที่ไม่ควรตีจึงลับก็ไม่ต้องตี อย่างตอนขึ้นก็ตีรัวเรื่อยๆ ไป จนเข้าจังหวะ^๒

ตอนลูกคู่เขาจะไม่ตีจึง ไปปรับตอนหลังจากนั้นแหละเลย คนนี้ต้องฟังร้อง ให้ออก และเข้าจังหวะให้ถูก^๓

ก็ไม่ถือเป็นผิดถูกนะ แล้วแต่ บางคนตี บางคนไม่ตี^๔

ในช่วงทำนองตรงนี้ไม่ว่าจะดีหรือไม่ก็ตาม สำคัญที่ว่าจะต้องเข้าจังหวะจึงตอน หมดวรรคให้ถูกต้อง ตามตัวอย่างปรากฏรูปแบบจังหวะจึงแบบสองชั้น

^๒ สัมภาษณ์ มณฑานา อยู่ยั้งยืน, คีตศิลป์ กรมศิลปากร, 3 พฤษภาคม 2549.

^๓ สัมภาษณ์ สมาน น้อยนิคย์, ที่ปรึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม บริษัท โอเซียนมีเดีย จำกัด, 3 พฤษภาคม 2549.

^๔ สัมภาษณ์ ไชยยะ ทางมีศรี, ดุริยางคศิลป์ กรมศิลปากร, 6 พฤษภาคม 2549.

พระจักร	กฤษ
ท ช	ล ^ท ช ฌม ฌ ล ม (ฟ) ฌ ฌล ฌ ^ช ฌ

ฤท	ธิรงค์	นั่น	แหละ	เอย	เรื่อง	ศรี
ท ^ท	ล ล	ฌ ฟ	ฌ	ฟ	---ล	---ล ^{ริ}
					---บ	---ณ

ภู	มี
ล ^ท	ล ฌ ล ม (ฟ) ฌ ฌล ฌ ^ช ฌ

ตรีส	ประพาส	นั่น	แหละ	เอย	ราช	ชการ
ช	ล ฌ	ฌ ฟ	ฌ	ฟ	---ม	---ช ฌ
					---บ	---ณ

นอกจากนี้ยังพบรูปแบบของจังหวะฉิ่งแบบสามชั้น ดังนี้

----	---เมื่อ	----	---นั่น
----	---ริ	- ฌ - ล	ทล ^ท ท ท
----	---บ	----	---ณ

			กฤษ
----	---ล	"ล - ริ	ท ^ช - ฌม
----	---บ	----	---ณ

- - - -	- - - หน้า	- - - -	- - คีรี
- - - -	- - - รั	- ซ - ล	ทล ^ร ท ทท
- - - -	- - - บ	- - - -	- - - ณ

	เอย		มี
- - - -	- - - ล	ท ^ล ล - รัล	ท ^ล ซ - ซ
- - - -	- - - บ	- - - -	- - - ณ

เมื่อดนตรีรับจะเห็นว่าปรากฏรูปแบบของจังหวะฉิ่งทั้งสามชั้น สองชั้น และชั้นเดียว ซึ่งเป็นไปตามสำนวนเพลงตามอย่างจังหวะฉิ่งแบบสามัญนั่นเอง

จากการศึกษารูปแบบของจังหวะฉิ่งแบบพิเศษในบทนี้ สามารถสรุปได้ว่าเป็นการผสมผสานรูปแบบของจังหวะฉิ่งซึ่งจะเห็นได้ว่ามีรูปแบบฉิ่งหลายแบบระคนกัน แต่ถ้าหากพิจารณาแล้ว รูปแบบของจังหวะฉิ่งที่ใช้นั้นมีพื้นฐานมาจากแบบสามัญ เพียงแต่เป็นการสร้างสรรค์ เรียบเรียง โดยนำมาใช้ให้เหมาะสมกลมกลืนกับทำนองต่างๆ ของเพลง ผู้บรรเลงฉิ่งจะต้องทราบและจะต้องมีความเข้าใจในเพลงที่มีลักษณะเฉพาะต่างๆ เพื่อให้เพลงนั้นดำเนินไปอย่างราบรื่นเรียบร้อย